

Herr Fix.

So flink as möglich ... Dr 8. Mai denn anno 1868 bin ich züefälligerwis uf em Weg gsi vo Paris uf Versailles ... Uf eimol hör i e Lärme un e G'schrei hinte-n-an mir, un wo-n-i z'rucklüeg, so sieh-n-i e Kütsche mit eme Pferd dra, wo verschiche-n-isch, im volle Galopp ku spreng, ohne Kütschner, un uf eimol isch alles z'àmme mitnander in e Grawe g'stürzt ... ich bi grad noch derzue ku, fir dr Herr, wo drin gsi isch, sah sterwe ... er hat mr noch si Portefeuille känne gä un hat g'sait: «Ich thue-n-Ihne das avertraue ... nämme Sie's un gän Sie's selbst in mim ... ich heiss ...» er hat nimmig känne ferig rede ... er isch tot gsi ... Im Portefeuille sin zweieninzigtausend Franke gsi un sunscht nit, wo mr hätt känn-n-Üskunft gä ... nit, as uf dr Deckete dr Name «Albert Finot» ... Was mir das Geld schloflose Nächt g'macht hat! ... vergewes ha-n-ich Johrelang d'Familie Finot g'suecht fir's känne abz'gä ... un we me mir's g'stohle hätt, un wär's derno ebber ku reklamiere? ... i ha nitt derfe dra denke ... Züem Unglück isch später d'Armüeth ku, fir mi Tochter un fir mich, un do ha-n-i miesse das Vermöge bi mir versteckt wisse un Hunger lide derbi! ...

Herr Finot (verwundert).

Was! Sie hän d'Intresse nitt zoge vo dem Geld? ...

Herr Fix.

D'Intresse? ... was meine Sie mit dem ...'s sin d'ganz gliche Bankezettel, wo-n-ich biku ha ... se sin nitt züem Hüs üse ...

Herr Finot.

Sie hän se nitt placiert uf Actioné, Rente oder uf e-n-erste Hypotheke? ...

Herr Fix.

Nei ...

Herr Finot.

Un Sie hän se-n-eso zwölf Johr versteckt g'ha ...

Herr Fix.

Jo ...

Herr Finot.

Wisse Sie denn nitt, ass sich e Capital in vierzeh Johr verdoppelt?

Herr Fix.

Ich weiss es ... awer ich ha 's Recht nitt g'ha, das Geld z'riskiere ...

Herr Finot (ungläuwisch).

Das isch kei G'spass, güeter Frind ...

Herr Fix (blessiert).

Herr Finot ... Sie vergesse, ass ich d'ganze Summe hätt känne b'halte, wenn ich e Schelm gsi wär, (fir sich) drum isch's mr z'verzeihe, wenn ich no zwölf Johr gläubt ha, ich kännt mi Kind mit glicklig mache! ... wo-n-ich g'sah ha, ass Nieme kunnt, so ha-n-ich mich halt am End an dà Gedanke g'wöhnt gha ... un jetzt! ... (er zieht d'Bankezettel us em Sack un legt se-n-im Herr Finot ane, einer um dr andere).

Herr Finot (voll Freud).

Zweieninzigtausend Franke ... Kritzbataillon! ... jetzt vorwärts mit de G'schäftle, in ere Stund bin i Millionär ... so wohr as ich Finot heiss (er klopft im Herr Fix uf d'Achsle, wo ganz trostlos dert steht). Ich will Sie nitt beleidige un Ihne ne Belohnung offriere! ... (Herr Fix schittelt dr Kopf, nimmt e Papier us em Sack un macht's uf) Was isch das? ...

Herr Fix.

Das sin d'Üsgawe, wo-n-ich g'ha ha ... fir 's No-süeche un 's Publiziere ... alles üsfiehrlig ... total 942,50 Franke (er hebt's em ane).